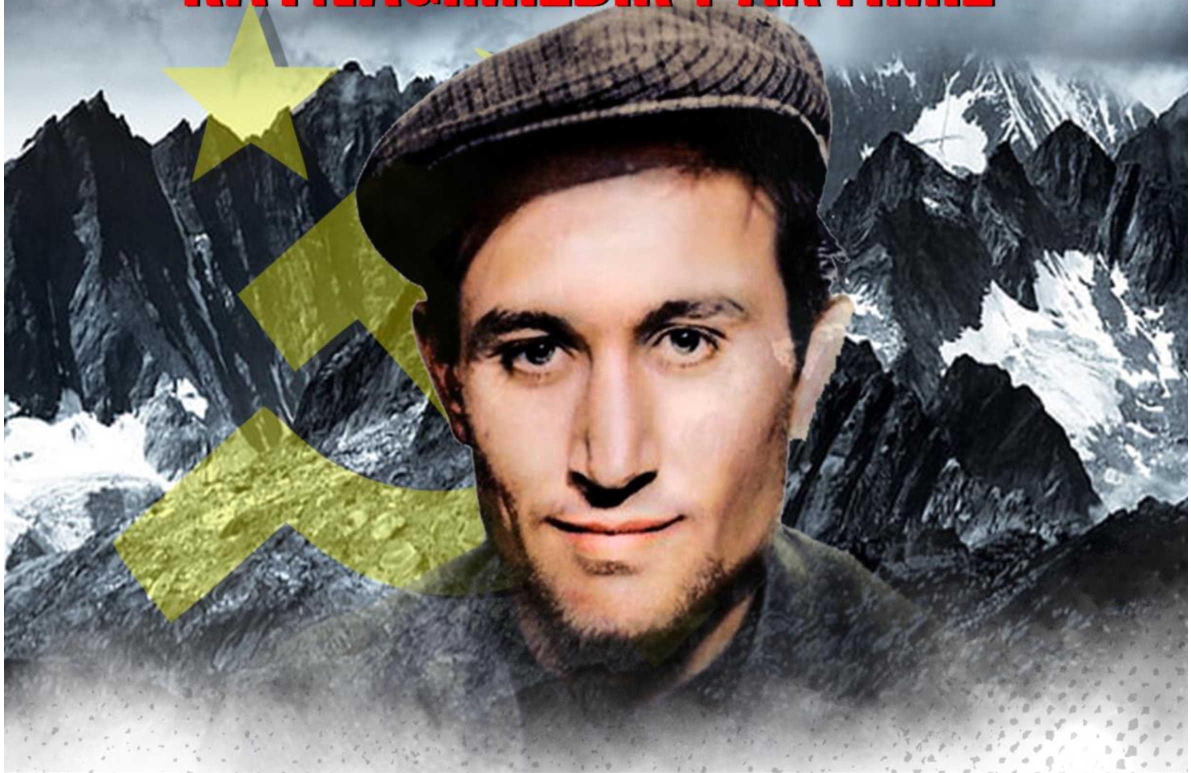

YOL GÖSTERİCİMİZ, İLHAM VE GÜÇ KAYNAĞIMIZDIR PARTİMİZ

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ-MARKSİST LENİNİST

50. Yıl: Yol Göstericimiz, İlham ve Güç Kaynağımızdır Partimiz!

24 Nisan 1972, İbrahim Kaypakkaya önderliğindeki bir avuç komünist tarafından, karanlığa tutulan meşalenin kurumsallaşma adımı olarak tarihe geçti. Dönemin, savaş ve direniş geleneği, Mahir ve Denizlerle birlikte örülüyordu. Anti-emperyalist kavgada yakalanan ivme, devrimci militan bir mücadele yaratmıştı. İbrahim yoldaş, savaş cephesine proletaryayı temsilen katıldı. Türkiye devriminin temel meselelerine Marksist-Leninist-Maoist ideolojinin çözümleme gücüyle açıklık getirdi ve şovenizme, Kemalizm'e; reformizm, revizyonizm, oportünizmin "sol" içinde yuvalanan bilumum türlerine ağır darbeler indirerek, Proletarya Partisi'nin temelini oluşturdu. Bu tarih aynı zamanda Türkiye topraklarında, komünizm mücadelesinin Mustafa Suphi yoldaştan sonra yeniden başladığını müjdeliyordu.

Bugün, 24 Nisan'ın anlamı, aradan geçen 50 yıla karşın tazeliğini korumaktadır. Yarım asır! Bir insan için uzun; toplumlar ve sınıf mücadeleleri tarihi açısından kısa bir zaman... Komünizm için tüm cephelerde yürüttüğümüz mücadelede karşılaştığımız bütün sorunların alt edilmesinde hem perspektif olarak yol göstericimiz hem de mücadele ve atılım ruhu olarak ilham ve güç kaynağımız 24 Nisan'dır. 24 Nisan, anti-emperyalist gençlik eylemlerinin, toprak işgallerinin, köylü direnişlerinin, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin bileşkesidir. Dönemsel olarak, halk savaşlarının, Vietnam direnişinin, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünüdür. Kaypakkaya'nın Türkiye devrimi için ileri sürdüğü Marksist-Leninist-Maoist tezler; onun bizzat öğrenci eylemlerinde, 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi başta olmak üzere işçi direniş ve grevlerinde, Değirmendere köylülerinin toprak mücadelesinde olduğu gibi köylülerin mücadelesinde yani bizzat kitlelerin devrimci pratiği içinde gelişmiş ve bu direnişlerden çıkarılan dersler MLM bilimiyle harmanlanarak olgunlaşmıştır.

Böyle olduğu içindir ki; aradan yarım asır geçmesine rağmen İbrahim Kaypakkaya'nın Türkiye devrimi için ileri sürdüğü tezler güncelliğini korumaktadır. Kaypakkaya'nın **önce pratikte devrimci olmak** ilkesine sıkı sıkıya bağlı olması, onun ülkemizde komünist hareketi bir kez daha ayakları üzerine dikerken ileri sürdüğü tezlerin devrimci ve komünist harekete yol göstermeye devam etmesine neden olmuştur. Bu nedenle, Partimizin kuruluşundan ve temel ideolojik yapısından bahsetmek aynı zamanda İbrahim Kaypakkaya'dan bahsetmek demektir.

Pratikte devrimci olmak, teoriyi pratik devrimci faaliyet içinde oluşturmak, MLM bir ilkedir ve bilimselliğin teminatıdır. Komünist Partisinin üzerinde yükseldiği zemin, ülkemizin sınıf mücadeleleri, kitle hareketlerinden çıkarılan tezler olduğu için, sınıf mücadelesi ve kitle hareketleri sürdüğü müddetçe bu tezlerin güncelliği ve bilimselliği yaşamaya devam edecektir.

Bayatı Atıp Tazeyi Alan Önder: Kaypakkaya!

Proletarya Partisi 1972'de İbrahim Kaypakkaya tarafından kurulmuştur. Kaypakkaya, öncesinde de çeşitli öğrenci derneklerinde devrimci faaliyet yürütmüş, öğrencilik yılları boyunca çeşitli devrimci dergilere yazılar yazmıştır. Devrim yapmak için pratiğe katılmanın ve örgütlü olmanın şart olduğunu kavradığı andan itibaren, önce, o dönemin Türkiye İşçi Partisi'ne (TİP) üye olmuştur. Bir süre sonra, TİP'in devrimci bir parti olmadığını, parlamenter mücadeleyle yetindiğini fark edince istifa ederek o dönem illegal mücadele yürüten Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nde (TİİKP) mücadeleye katılmıştır. Gerek TİP gerekse TİİKP içindeki faaliyeti, aynı zamanda durmak bilmez bir inceleme, araştırma ve okuma-yazma faaliyetidir. Ayrıca öğrenci ve gençlik eylemleri, köylü direnişleri ve toprak işgalleri, işçi grevleri ve 15-16 Haziran Direnişi gibi sıcak pratiklerin bizzat içinde yer alması, onun pratikten beslenmesine, işçi ve köylüleri-gençliği tanımasına, bu sınıf ve

tabakaların mücadele tutarlılığını sosyal gerçeklikle kıyaslayabilmesine ve böylece düşüncelerinin hızla olgunlaşmasına yol açmıştır.

1970'lerden hemen sonra Türkiye Kürdistanı'nda faaliyete başlamıştır. Bu faaliyet süresi, Kaypakkaya'nın olgunlaşan siyasi düşüncelerini bir programa dönüştürmek için dönüm noktası olmuştur. Bir taraftan bölge tahlilleri yaparak sosyo-ekonomik yapı taslağını oluştururken, diğer yandan ulusal soruna dair gözlemlerini toparlamıştır. Halk Savaşı gerçekliğini ve Kemalizm'in özünü çok daha berrak kavramaya başlamış; güçlü tahlil yeteneğiyle yaşadıklarını, tanık olduklarını, gözlemlerini hızla yazıya dökmüştür. 1971 yılının sonlarında pratikten damıttığı gerçeklerle, TİİKP'in savunduklarının tam bir zıtlık oluşturduğunu görmüştür. TİİKP; reformist, sosyal şoven ve Kemalist'tir. Ne işçi ve köylünün ne gençliğin sorunlarını doğru tahlil edebilmiştir.

Bütün bunlar Kaypakkaya'nın netleşmesini sağlamıştır. Tahlilleriyle ülkenin koşullarını ve devrimin niteliğini tanımlamış ve de bu ona, devrimi gerçekleştirebilecek nitelikte bir partiyi dayatmıştır. İşte bu nitelik sıçraması, Marksizm-Leninizm-Maoizm'le donanmış, yığınları doğru tahlil edebilmiş, Halk Savaşı stratejisini benimsemiş, işçi sınıfının öncü müfrezesi ve halkın önderi olan bir partiyi, Proletarya Partisi'ni tarih sahnesine çıkarmıştır.

Hızla T. Kürdistanı'nda örgütlenmeye girişmiş; Amed, Urfa, Mardin, Kars, Malatya, Maraş ve Dersim'de çalışmalara başlamıştır. Aynı zamanda şehirlerde, özellikle İstanbul'da faaliyet örgütlenmiştir. Tüm çalışmalarda esas halka, silahlı mücadelenin başlatılıp geliştirilmesine hizmet etmeleridir.

Kaypakkaya, bu süre içerisinde kendisiyle aynı düşünceleri benimseyen yoldaşlarıyla görüşmeyi de ihmal etmemiştir. TİİKP içinde mücadele imkanı kalmadığını, Marksist-Leninist-Maoist görüşlere yasak konulduğunu anlatmıştır. Bu arada TİİKP'li Doğu Perinçek ve Halil Berktay'ın Kaypakkaya'yı öldürtmek için kurdukları komplo ortaya çıkınca, TİİKP ile tüm bağları kopmuş; kısa süre sonra Kaypakkaya ve yoldaşları 1972, 24 Nisan'ında Proletarya Partisi'ni ve Halk Ordusu'nu kurduklarını kamuoyuna duyurmuşlardır. Ardından Proletarya Partisi'nin savaş içinde inşa edileceği gerçeğinden hareketle hızla örgütlenme çalışmalarına başlamışlardır.

Kaypakkaya'nın, Türkiye Devrimci Hareketi tarihinde önemli bir dönüm noktası olan 1971 Devrimci Çıkışında ileri sürdüğü tezler hem sınıf düşmanları, hem dostları hem de ardılları tarafından özel bir ilgiyle karşılanmıştır. Çünkü o, bu topraklarda filizlenen komünist düşüncenin temsilcisiydi ve bu onu **"özel" bir insan** yapıyordu. "Özel"den kastımız, onun bir "tanrı" olduğu, ileri sürdüğü tezlerin dokunulmaz, geliştirilemez, tartışılamaz olduğu anlamına gelmemektedir. Böylesi bir ele alış, en başta bizzat Kaypakkaya'nın devrimci mirasına terstir. Zira Kaypakkaya'nın katledildiği süreye kadarki mücadele pratiği ve gelişim seyri incelendiğinde, onun kendi deyimiyle "**bayatı atıp tazeyi alan**" bir yaklaşımı olduğu görülecektir. Kaypakkaya yoldaş partinin ismini tartışırken Lenin yoldaşa atıfla sözlerini şu şekilde bitirmektedir: "*Ve biz kendi kendimizden mi korkacaktık! Biz, 'her zaman' giydiğimiz 'sevgili' pis gömleğimizle mi yetinecektik? … "Kirli gömleği çıkarıp atmanın zamanıdır, temiz çamaşır giymenin zamanıdır!*"

Türkiye devrimci hareketinin, '71 çıkışının komünist yüzünü oluşturan partimiz, mücadelesine "*eski gömleğini çıkarıp, temiz çamaşırları giyerek*" başlamıştır. Eskiyene, çürüyene, bayata, statükoculuğa, dogmatizme, reformizme karşı mücadele ederek, "*burjuva karargahları bombalayarak*" tarih sahnesine çıkmıştır.

Bu gerçeklik Kaypakkaya yoldaşın sağlam bir Maoist olduğunu, devrimci pratik içinde yer alırken, çıkardığı dersleri MLM bilimi ışığında değerlendirdiğini gösterir. Çünkü Marksizm-Leninizm-Maoizm bize, **doğru önermeleri pratik içinde sınamayı** ve bu sınamadan çıkarılan derslerle **devrimci teoriyi zenginleştirmeyi** salık verir.

1971 silahlı devrimciliğinin komünist yüzü olan Kaypakkaya, her şeyden önce pratikte devrimci bir tutum içindedir. Bu yaklaşım, tüm devrimci mücadele yaşamı boyunca pratiğine

damgasını vurmuştur. Bu tutumunun pratikte en ileri duruşu temsil etmesi, ancak onun bununla da yetinmemesi, sürekli bir hesaplaşma içinde olması ve bu sayede teorik bir netleşme sağladığı görülmelidir. Böylesi bir gelişme süreci üzerinden yükselen netleşme nedeniyledir ki, Kaypakkaya'nın tezleri, Türkiye devriminin "yol haritası" özelliğini kazanmıştır.

Partimiz, yarım asırlık tarihi boyunca ülkemiz sınıf mücadelesi içinde, Türk, Kürt uluslarından, ezilen milliyet ve inançlardan işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesinin komünist yüzünü temsil etmeye devam etmiş, yarım asırlık süre boyunca çok önemli direnişlere önderlik etmiş, örgütleyicisi ve parçası olmuş, kitle hareketlerinin içinde yer almıştır. Buna karşın komünizm mücadelemizin, sınıf mücadelesini, hakim sınıfları ve onları temellerinden sarsacak bir aşamaya ulaştıramamış olduğu da açıktır.

Bu gerçeğin altını çizmek bir iddiasızlık değildir. Aksine yarım asırlık komünist tavrı ve tutumu objektif olarak değerlendirmek, gelecek günlerin fırtınalı sınıf mücadeleleri, kitle hareketleri ve Halk Savaşı'nda bizi daha da bilinçli, kararlı, deneyimli kılacaktır.

Kopuş İçinde Kopuş; Kemalizm!

Türkiye'de faşizm, adını Musatafa Kemal'den alan, Kemalizm ideolojisi çerçevesinde vücut bulmuştur. Kemalizm, resmi tarih anlatımının iddia ettiği gibi ilerici, milli, halkçı vb. değildir; Kemalizm, faşizmdir. Başta komünizm olmak üzere bütün ilerici düşüncelere düşmandır. Türkiye'de bir devrim olasılığına karşı ortaya çıkmış ve örgütlenmiştir. Türk komprador burjuvazisinin ve büyük toprak ağalarının, ırkçı şoven ideolojisidir. Daha 1920'lerde Adana-Nusaybin demiryolu işçilerinin kıyımdan geçirilmesi, 1925'lerden 1938'e kadar Kürt halkının defalarca katliama maruz bırakılması, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının Karadeniz'de hançerlenerek katledilmesi; onlarca ilerici aydının işkenceden geçirilerek yıllarca hapishanede tutulması; dilde, kültürde, ekonomide, siyasette sadece Türk olanın yüceltilmesi, anayasanın faşist İtalyan yasalarından örnek alınarak yazılması vb. Kemalizm ideolojisinin faşist, ırkçı ve şoven olduğunun pratikteki kanıtıdır.

Bu gerçekleri inceleyen ve analiz eden Kaypakkaya yoldaş, Kemalizm'in faşizm olduğu yönündeki Marksist-Leninist-Maoist teziyle, 50 yıllık gözbağını indirerek Türkiye devrim tarihine büyük bir miras bırakmıştır.

Açıktır ki, onun en önemli başarılarından biri Kemalizm tahlilidir. Bugün belli oranlarda başta Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'nin mücadelesi olmak üzere sınıf mücadelesinin de yadsınamaz etkisiyle devrimci hareket içinde çok daha genel bir kabul görmüş olsa da, Kemalizm'in "ne" olduğu, Kaypakkaya'nın yaşadığı dönemde, 1960'lı yıllarda yanlışlarla, sahteliklerle, göz boyamalarla dolu bir soruydu. Öyle ki, en devrimci, "Marksist" önderler dahi kendilerini M. Kemal'in mirasına sahip çıkmakla sorumlu görüyorlardı. Kaypakkaya ise sınıfsal temelleriyle birlikte Kemalizm'in, TC devletinin resmi ideolojisi olduğunu, böyle olduğu oranda da bir bütün olarak Türk hakim sınıflarının başta işçi sınıfı ve köylülerin, Kürt ulusunun ve diğer azınlık milliyetlerin, ezilen inançların ulusal ve demokratik mücadelesi olmak üzere kendisine karşı gelişebilecek her itirazın ezilmesinin ideolojisi olduğunu açık ve net olarak ortaya koymuştur.

Atatürkçülük/Kemalizm olarak adlandırılan bu resmi ideolojinin kökleri Osmanlı'dan gelmektedir. Etnik ve dini azınlıkların baskı altında tutulduğu, bütün halka karşı her türlü işkence, zulüm, katliam ve soykırımın mimarı olan Osmanlı'dan devralınan devlet geleneği, Cumhuriyet tarihinde günün koşullarına göre zenginleştirilerek sürdürülmüştür. Faşist devlet yönetimi, bu ırkçı, kafatasçı anlayış ile yoğrulurken, asimilasyon, soykırım ve katliam geleneği devam etmektedir.

Günümüzde Kemalizm'in Türk hakim sınıfları arasındaki klik mücadelesinde ön plana çıkartılan farklılıklarının öze ilişkin değil, daha çok biçimsel politik alana ilişkin olduğu bugün çok daha net görülebilmektedir. Zira Kemalizm, resmi bir ideoloji olarak hakim

sınıfların elinde halka karşı saldırıda, Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyet ve inançlara karşı saldırganlıkta ortaklaştıkları ama kendi aralarındaki klik dalaşında kimi itilaflı konularda farklılaştıkları “resmi ideoloji”dir.

AKP iktidarıyla birlikte bu gerçeklik daha geniş kesimler tarafından da önemli oranda tartışma konusu olmuştur. Ama bu tartışmalarda bahsi geçmeyen ve konu edilmeyen tek şey, Kemalizm’in sınıfsal karakteri, faşist özü, emekçi halk üzerindeki sömürüsü, baskısı ve nihayetinde emperyalizmin işbirlikçiliği-uşaklığıdır.

Bugünlerde çokça gündemde olan katillerin, çetelerin, “derin devletin”, “özel” örgütlenmelerin vb.lerinin ideolojik kökleri de İttihatçılara ve oradan da Kemalistlere dayanır. Teşkilatı Mahsusa’dan Özel Harp Dairesi’ne uzanan karşı devrimci örgütsel süreklilik, kendisini Kemalizm ideolojisi üzerinden meşrulaştırır.

Kemalizm, ülkemizde emperyalizme sadık uşaklık, egemen sınıfların halk sınıfları üzerindeki diktatörlüğü, Türk ulusunun Kürt ulusu ve diğer ulusal azınlıklar üzerinde inkara ve imhaya dayanan ırkçı ve şovenist baskı sistemi, Sünni-Hanefi hakim inancın başta Alevi inancı olmak üzere, Hıristiyan inancına mensup halka karşı, parlamenter-anayasal maskeli faşizm demektir. Günümüzde AKP’nin “başkanlık rejimi”ne geçişi ve Kemalizm’e yönelik kimi çıkışları işin özünü değiştirmemektedir. Deyim yerindeyse AKP, Kemalizm’in kitlelere yönelik tepeden inmeci kimi yaklaşımlarını törpülemiş ve **ama özüne bağlı kalarak yeniden üretmiştir**. Bu anlamıyla Türk İslamcı Kemalizm, İslamcı Türkçü Kemalizm sosuyla güncellenmiş; emperyalizme uşaklık, işçi sınıfı ve halk kitleleri üzerinde, başta Kürt ulusu olmak üzere azınlık milliyet ve inançlar üzerinde faşist baskı ve terör artırılmıştır.

Nihayetinde söylemeliyiz ki; İbrahim Kaypakkaya, Kemalizm tahlili yaparken yoktan bir şey yaratmamış, aksine belli bir gerçekliği Marksist-Leninist-Maoist temelde incelemiş, onun bilincine varmış ve devrimci bir kopuş sağlamıştır. Yani Kemalizm ideolojisinin dayandığı sınıf temelini incelemiş, bunun bilincine varmış ve dönülmez bir şekilde devrimci bir kopuş gerçekleştirmiştir.

Partimizin Kemalizm konusunda net bir bilince ulaşmış olması neden önemlidir? Türkiye’de gerçek anlamda bir devrim gerçekleştirmenin yolunun Türk hakim sınıflarının faşist ideolojisi olan Kemalizm’e karşı cepheden bir konumlanış içinde olunmasından geçmektedir. Kemalizm’e karşı net bir duruş sergilenmeden, Kemalizm’in genel olarak “sol”, özel olarak devrimci hareket içindeki etkileri temizlenmeden gerçek bir kurtuluş mümkün değildir.

Günümüzde AKP’de temsil olunan faşist diktatörlük gerçeği karşısında, kendisini ilerici, demokrat, solcu olarak tanımlayan geniş bir kesimin aynı zamanda Kemalizm hayranlığı içinde olması son derece önemlidir. İşçi sınıfı ve ezilen halk kitlelerine AKP faşizmi karşısında alternatif olarak Kemalist faşizm önerilmektedir. Bu konuda komünist hareketin net bir bilince sahip olması, hakim sınıf kliklerinin her iki kanadının, kitlelerin hareketini kendi klik çıkarları arkasında yedeklemesi ve bir kaldıraç olarak kullanması yaklaşımını doğru tahlil edebilmesinin ön şartını oluşturur.

İbrahim Kaypakkaya’nın Kemalizm tahlilinin önemi; komünistlerin eline gerek hakim sınıfların politikalarının doğru tahlil edilmesi ve gerekse de gelişen kitle hareketlerinin devrimci özünün kavranması ve bu hareketlerin sınıf mücadelesi doğrultusunda devrimci komünist bir hedefe yönlendirilmesi için muazzam bir silah olmasından gelir. Ülkemizde komünist hareket Kemalizm’in isabetli tahliliyle teçhizatlandırılmış, bu konuda muazzam bir cephaneye sahip olmuştur.

Ulusal Sorun’da Komünist Yaklaşım!

Kaypakkaya’nın ve dolayısıyla Partimizin son derece doğru belirlemeler yaptığı ikinci konu ulusal sorun ve bu bağlamda Kürt ulusal sorununa yaklaşımdır. Yine sınıfsal bir zeminde yaptığı değerlendirmeyle, Kemalizm üzerine yaptığı çalışmaların devamında Kürt

ulusu üzerindeki baskıya karşı açık ve uzlaşmaz bir tavır alması ve Kürt ulusunun Özgürce Ayrılma Hakkı'nı yani ayrı bir devlet kurma hakkını kayıtsız-koşulsuz savunması Türkiye Devrimci Hareketi açısından önemli bir adım olmuştur.

Yıllardır sosyal şovenizmin batağına saplanmış, Türk egemen sınıflarının ezilen uluslara yönelik soykırım ve ulusal baskısını meşru gören, başta da Kürt ulusunu yok sayan anlayışlara önemli bir darbe vurmuş, ideolojik olarak onları mahkum ederek bu konuda proletaryanın bakış açısının ne olması gerektiğine açıklık getirmiştir.

Milli Mesele adlı makalesini yazdığında Kürt ulusal sorunu günümüzdeki kadar yakıcı, güncel ve ileri bir aşamada değildi. Buna karşın o, eserinde sorunu çok yönlü ele almış, proletaryanın ulusal soruna bakış açısını genel ilkeler üzerinden açıkladığı gibi daha özele inerek günümüzdeki sorunu da olası gelişmeler dahilinde görerek Marksist-Leninist-Maoistlerin nasıl yaklaşması gerektiğine dair çözümlemeler üretmiştir.

Komünistler, mücadele yürüttükleri ülkelerdeki ezilen ulusların varlığına özel ve tayin edici bir önem vermek gerektiğini Marks'tan beri bilirler. Marks "*başkalarını ezen bir halkın kendisi özgür olamaz*" dedikten itibaren ulusal sorun sınıflar mücadelesinde, özel olarak proletaryanın devrimci yürüyüşünde, hakkında hata yapılması affedilemez bir sorun olarak zihinlere/komünist bilince kazınmıştır. Lenin ve Stalin'in pratikleri, ürettikleri teori de bunu kesin olarak ispatlamıştır. Komünistlerin bu tavrı, gerçeklik tarafından tescil edilmeye devam etmektedir. Kaypakkaya da bir komünist olarak, ülkemiz topraklarında sorunu ele almış, başından itibaren benimsediği proletaryanın kurtuluşu bakış açısından hareketle, haksızlığa uğrayıp, ezilenin devrimci hareketinin içinde bulunma kaygısıyla hareket etmiştir.

Kaypakkaya yoldaşın ulusal sorun konusunda ileri sürdüğü tezler sadece Türkiye devrimci hareketi açısından değil, başta Ortadoğu olmak üzere, komünist hareketin ulusal soruna ve bu sorunun ortaya çıkardığı çelişkilere nasıl yaklaşılması gerektiği konusunda da önemlidir. Kaypakkaya, ulusal sorun karşısında takındığı tutum ve önerdiği çözümle MLM bir çizgi izlemiş, bu anlamıyla enternasyonal proletaryaya da önemli bir teorik açılım getirmiştir. Bu anlamıyla komünist ustaların iyi bir öğrencisi olduğunu kanıtlamıştır. Ustaların ulusal sorun konusunda ileri sürdüğü tezleri Türkiye koşullarında, Kürt ulusal sorununu incelemek için başarıyla kullanmıştır. Üstelik bu, Kürt ulusal sorununun günümüzdeki gibi yakıcı olmadığı, Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'nin bu kadar gelişkin olmadığı ve çelişkinin bu kadar keskinleşmediği koşullarda gerçekleştirilmiştir.

İbrahim Kaypakkaya'nın ulusal sorun konusunda MLM çizgisi Partimiz TKP-ML'nin sadece Kürt ulusuna yönelik ulusal baskı değil, aynı zamanda ulusal soruna dair yazdığı makalede o dönemde ve hatta günümüzde hala bir tabu olarak görülen Ermeni Soykırımı'na da değinmesini getirmiştir. Bu son derece önemlidir. Ulusal sorunda isabetli bir MLM tahlile işaret ettiği kadar, bu çözümlemeden hareketle hem Osmanlı hem de TC döneminde Ermeni, Yahudi, Rum vd.lerini soykırıma uğratarak maddi varlıklarına el koyma yoluyla palazlandıklarını tahlil etmiştir. Bu çözümleme, Türk devletinin temellerine vurulmuş önemli bir darbedir. TKP-ML'ye göre ezilen ulus ve ulusal azınlıklara yönelik şovenizm, inkarcı ve imhacı politikalar, Kemalist ideolojinin **özünü** oluşturmaktadır.

Maoizm: Marksizm Leninizm'in Günümüzdeki Adı!

Ülkemizde devrimci hareketin üzerindeki "ölü toprağını" yavaş yavaş atmaya; revizyonizm, reformizm ve modern revizyonizmin etkileri militan kitlesel yükselişle birlikte kırılmaya, ideolojik, politik temeldeki saflaşmalar hızlanmaya başladığı yıllarda bu saflaşmayı en belirgin anlamda açığa çıkaran çerçeve, SBKP ve ÇKP arasındaki tartışmalardır. Daha doğrusu Kruşçev modern revizyonizmine karşı Başkan Mao önderliğindeki ÇKP'nin Marksist Leninist tutum aldığı saflaşmadır.

İbrahim yoldaş bu dönemde uluslararası komünist hareket içerisinde, Kruşçev modern revizyonizmi ve ÇKP arasındaki tartışmalarda Başkan Mao önderliğindeki ÇKP'nin ML

çizgisinden yana tavır alarak safını belirlemiştir. Bunda Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin etkileri, Mao yoldaşın "*Burjuva Karargahları Bombalayın!*" talimatının İbrahim Kaypakkaya'da cevap bulması belirleyici olmuştur. Nitekim, TKP-ML de onun bu çizgisini devam ettirerek modern revizyonizme karşı mücadeleyi sürdürmüştür.

İbrahim Kaypakkaya genç bir devrimci olarak, içinde yer aldığı kitle hareketlerinden öğrenirken aynı zamanda o günkü koşullar içerisinde ulaşabildiği Marksist Leninist klasikleri de incelemiştir. Dönemin mücadele arkadaşlarının aktardıklarından anlıyoruz ki, Kaypakkaya iyi bir okur olduğu kadar okumakla yetinmeyen, okuduklarını hem örgütlü olduğu yapı içinde hem de döneminin gençlik tartışmalarında aktif olarak kullanan bir devrimcidir. Bu tavır, onun pratikte devrimci olmasının yanında, pratikten çıkardığı dersleri MLM bilimiyle değerlendirdiğini ve senteze ulaştığını gösterir. Kaypakkaya, dönemin koşulları içinde ulaşabildiği bütün ML külliyatı incelemiş ve safını öyle belirlemiştir. Bu net tavır kendisini, çağdaşı olan diğer devrimci önderlerden temelde ayırır. Onun '71 silahlı devrimci çıkışının komünist yüzünü temsil etmesi aynı zamanda uluslararası komünist hareket içindeki saflaşmada net bir tutum içinde olmasından ileri gelir.

Partimiz TKP-ML, yarım asırlık tarihinde Kaypakkaya'nın temelini attığı bu komünist çizginin Marksizm Leninizm Maoizm aşamasında olduğunu savunmaktadır. Özellikle 1980'lerin sonları, '90'ların başlarında dünyanın çeşitli bölgelerinde Başkan Mao'nun Marksizm-Leninizm temeli üzerinden geliştirdiği çizginin yaşam bulması, Halk Savaşı pratiklerinin başarılı ivmesiyle birlikte Uluslararası Komünist Hareket içindeki teorik tartışmalar önemli bir seviyeye yükselmiş, birçok başka komünist partilerle birlikte Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'e nitel katkılarının adı konularak Maoizm formülasyonu kabul edilmiştir. Partimiz, daha önce kullandığı Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi (ML-MZD) yerine "*Maoizm savunulmadan Marksizm-Leninizm'in savunulmayacağı*" önemli tespitini yapmıştır.

Partimizin kurulduğu yıllarda Başkan Mao'nun ve ÇKP'nin prestijinden etkilenen birçok küçük burjuva örgüt, süreç içinde Mao'nun ML'e yapmış olduğu katkıları reddederken, partimiz bu tavrında ısrarcı olmuş, bilimsel tavrını korumuştur. TKP-ML'nin MLM biliminde ısrarı, onun komünist çizgisinin garantisi olmuş, onu sadece karşı devrimci saldırılardan değil, reformist, oportünist, modern revizyonist, saldırılardan da korumuştur.

Ayrıca Mao yoldaşın ML'ye yaptığı nitel noktalardaki katkı ve MLM aşaması olarak devrim bilimindeki yerini alması yönüyle farklı bir önemi vardır. Çin devriminin ve Başkan Mao'nun asıl önemi buralardan anlaşılabilir. Özellikle "*Emperyalizm ve proleter devrimleri çağı*"nda emperyalizm ve işbirlikçilerinin zayıf yanlarının tespiti, buna uygun savaş stratejisinin geliştirilmesi konusu açıklık kazanmış; kırsal alanlarda emperyalizmin ve işbirlikçilerinin şehirlere oranla daha zayıf oldukları, iktidar mücadelesinin Halk Savaşı yoluyla gelişeceği netlik kazanmıştı.

Bu tespit, bizimki gibi ülkelerde devrimin nasıl gerçekleşeceği sorusunun artık yanıtlandığı anlamını taşıyordu. Ki, bu durum aynı zamanda ML'nin MLM aşamasına gelişindeki soruların cevabını da içinde taşımaktadır. Felsefi alanda, politik ekonomi alanında, bilimsel sosyalizm alanında Başkan Mao'nun ML'nin temel bileşenlerine nitel katkıları buranın anlaşılmasıyla görülebilir.

Kaypakkaya yoldaş ve onun görüşleri ışığında TKP-ML, Çin devrimini, onun gelişme stratejisini bu yönleriyle ele almış, incelemiş ve bu pratikten çıkan evrensel dersleri ülke somutuna, sınıf mücadelesi pratiğine uyarlama çabası içinde olmuştur. Kaypakkaya'nın ileri MLM kavrayışını başlıca çelişmeler ve baş çelişki tespiti, parti içi iki çizgi mücadelesi anlayışı, devrimin yolu, başlangıç noktası, gelişmesi, Halk Savaşı Stratejisini kavrayışı, sınıf ittifakları, "kızıl siyasi üsler" anlayışı ve bu yönde ortaya koyduğu temel tezlere bakılarak rahatlıkla görülecektir… Nitekim Kaypakkaya da "*Hareketimiz BPKD'nin ürünüdür*" diyerek bu durumu somutlamıştır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki; Ülkemiz somutunda BPKD en berrak şekilde TKP-ML'nin kuruluşunda karşılık bulur. Partimiz, Uluslararası Komünist Hareket içerisindeki saflaşmada net tutumunu ülke içerisinde de boyutlandırmış revizyonizme, reformizme karşı MLM temelde mücadele ederek kesin kopuşu gerçekleştirmiştir. Partimiz TKP-ML'yi, aynı dönemde ve sonrasında kurulan devrimci parti ve örgütlerden ayıran temel özelliklere Marksizm-Leninizm-Maoizm damgasını vurmuştur/vurmaktadır. Partimiz, Marksist-Leninist-Maoist olduğu için komünist bir partidir, komünist parti olduğu için Marksist-Leninist-Maoist'tir.

TKP-ML ve Komünizm Mücadelesi, Karakteri Gereği Enternasyonalisttir!

İbrahim Kaypakkaya'nın Uluslararası Komünist Hareketin değerlerine, tecrübelerine ve o günkü koşullarda Marksist-Leninist-Maoist yaklaşıma ilişkin görüşleri doğrultusunda TKP-ML, Mao'nun yaklaşımını sahiplenmiş, SSCB'nin Stalin'in ölümünden sonra revizyonist, 1960'lardan itibaren de sosyal-emperyalist olduğu yönündeki tahlili benimsemiştir. Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni coşkuyla karşılamış, Mao'yu enternasyonal proletaryanın beşinci ustası olarak değerlendirmiştir.

Partimizin enternasyonal alan faaliyeti kuruluş yıllarına kadar uzanmaktadır. Partimizin kuruluşuyla birlikte enternasyonal alanda adımlar attığı, bu doğrultuda kimi partilerle görüşmeler yaptığı bilinmektedir. Enternasyonal alandaki çalışmamızın sistemli olarak ele alınması 1. Konferans dönemiyle başlamaktadır. Bu süreçten itibaren faaliyetimiz, yarım asırlık tarih boyunca bu yönde atılan önemli adımlar, özverili çaba ve çalışmalarla örülmüştür ve kimi zaman yaşanan gerilemelere karşın, Partimiz uluslararası alanda Maoistlerin birliği için her zaman samimi ve sorumluluk sahibi bir çizgi izlemiştir.

Partimiz enternasyonal faaliyete ilişkin ikili bir özellikten bahsetmektedir. **Birincisi** ülkemizde faaliyeti yükseltmek ve devrim ile taçlandırmak; **ikincisi** diğer ülke devrimleriyle dayanışmak, bilgi, tecrübe ve deneyim aktarımını karşılıklı olarak sağlanmak. Partimiz 50 yıldır sürdürdüğü mücadelesinde enternasyonal faaliyete yaklaşımını "*Dünya Devrimine Hizmet Etmek İçin Ülke Devrimini Geliştirmek!*" olarak formüle etmiş ve bu anlayışı doğrultusunda pratik faaliyetini örgütlemiştir.

Başkan Mao'nun ölümünden sonra komünist hareketin yaşadığı sorunlar, kimi ülkelerde komünistlerin önderliğinde gerçekleştirilen halk savaşlarının yakıcı etkisiyle olumlu bir rüzgar oluşturduysa da, bu halk savaşlarının yaşadığı yenilgi ve tıkanmalar, özellikle önderliklerinin takındığı tutumlar, komünist hareketin bu karşı devrimci dalgayı karşılamasında ve geri püskürtmesinde son derece olumsuz bir duruma düşmesine yol açmıştır.

Bu objektif duruma rağmen şu gerçeği de ifade etmek gerekir: Emperyalist kapitalist sistem kriz içindedir. Dünya halkları sokaklarda, eylem halindedir. Halklar kendilerine dayatılan yaşam koşullarını, sömürü, baskı ve katliamları kabul etmemektedir. Emperyalist kapitalist sistemin aşırı kâr hırsı ve sömürünün ürünü olarak ortaya çıkan pandemi öncesinde yaklaşık 50 ülkede kitleleri muazzam bir hareketliliği söz konusuydu. Hakim sınıflar, pandemi yasakları gerekçesiyle kitlelerin bu hareketini belli oranda bastırmakla birlikte, yığınların içinde bulundukları koşullara isyanını, öfke ve tepkilerini bitiremediler. Önümüzdeki yıllar, proletaryanın ve ezilen halkların yeni isyanlarına gebedir. Yeni İsyanlar, Baharlar, Serhildanlar, İntifadalar… Halk Savaşlarının ve devrimci isyanların yolunu döşeyecektir.

Gelecek enternasyonal proletaryanın ve ezilen halklarındır! Gelecek Demokratik Halk Devrimleri ve Sosyalist Devrimlerdir! Çünkü komünizm, emperyalist kapitalist sistemin içinden doğmakta, bütün büküntüler, geri çekilmelere, yenilgilere rağmen tarihin ilerleyişi sürmektedir.

Silahlı mücadelede ısrar devrimde ısrardır!

Yukarıda bahsini ettiğimiz dünya halklarının bastırılamayan öfkesinin, bu öfkenin çeşitli şekillerde dışa vurumunun silahlı mücadele yürüten devrimci ve komünist öncülerle birleşmesi, emperyalist-kapitalist sistemin sonunu getirecektir. Mao yoldaşın "*Bir halkın ordusu yoksa, hiçbir şeyi yoktur*" belirlemesi, emperyalist-kapitalistlerin ve onların yerli uşak-işbirlikçilerinin tepeden tırnağa silahlı olduğu günümüz koşullarında değerini ve anlamını korumaktadır. Can bedeli yürütülen mücadelelerle elde edilen kazanımların, küçük bir darbeyle altüst edildiği sömürü sisteminde bu kazanımları korumanın da, devrim mücadelesine kanalize etmenin de tek yolu silahlı mücadele, bizim ülkemiz özgülünde Halk Savaşı'dır. Yani devrim mücadelesi tüm mücadele biçimlerini-araçlarını kullanarak ve fakat silahlı mücadeleyi temel alarak kazanılacaktır. TKP-ML, tüm mücadele biçimlerine bu noktadan bakmaktadır.

Bu gerçekliği, egemen sınıfların reflekslerinden dahi anlamak mümkündür. Zira Hindistan, Filipinler, Brezilya, bir dönem Peru ve Nepal gibi Halk Savaşının başarılı bir şekilde yürütüldüğü ülkelerde "komünizm heyulası"nın egemen sınıfların uykusunu kaçırmasının haklı bir nedeni var. Peru Komünist Partisi ve Halk Savaşının lideri Başkan Gonzalo'nun 29 yıl tam bir tecrit altında tutsak ettikten sonra katledilmesinde direkt sorumluluğu olan Peru devletinin, onun özel yasa çıkartarak yaktığı cenazesini bile gizlemesinin bir nedeni var. Halk Savaşı'nı ülkelerinin özgünlüğüne yaratıcı bir şekilde uygulayan Maoist partilerin, ısrarla yürüttüğü silahlı mücadelenin kendi sonlarını getireceğini bilmenin verdiği korkudur bu ve hiç de soyut bir durum değildir.

Silahlı mücadelede ısrarın bir yansıması da uzun bir süredir Rojava topraklarında görülmektedir. Kimliği dahi olmayan Suriyeli Kürtlerin, önce özsavunma birlikleri kurması, ardından ordulaşması ve TC devleti ve beslemesi çetelere karşı direnerek "mucizeler" yaratması, bir halkın ordusu olduğunda ve doğru bir askeri strateji uyguladığında neleri başarabildiğinin bir örneğidir. TKP-ML, bu onurlu ve haklı mücadelenin mütevazı bir parçası olarak büyük deneyimler kazanmış; bu mücadeleden kendi payına önemli çıkarımlar yapmıştır.

Başarısızlıklarımızın Nedeni İdeolojik Yetmezliğimizdir!

Partimiz kuruluşundan günümüze, aradan yarım asır geçmesine rağmen sınıf mücadelesi içerisinde önemli başarılar kazanmış ve mevziler elde etmiş olsa da sonuç olarak faşizmi yıkamamış, Demokratik Halk İktidarını kuramamıştır. Bu objektif gerçeğin çok çeşitli nedenleri bulunmaktadır. Ancak kavranması gereken esas halka, partimizin Marksizm Leninizm Maoizm ideolojisini kavrayışındaki yetersizliğidir.

50 yıllık tarihimiz bize göstermiştir ki, partimiz MLM bilimini kavradığı oranda sınıf mücadelesinde önemli kazanımlar elde etmiş, Halk Savaşı ve silahlı mücadele pratiğinde ilerlemeler kaydetmiştir. Tersinden, MLM ideolojisini kavrayışında geriye düştüğü koşullarda ise gerilemeler yaşamış, yenilgiler almış ve kazandığı mevzileri kaybetmiştir.

Partimizin bu sorunu yaşamasında başta kurucu önderimiz İbrahim Kaypakkaya olmak üzere, önder kadrolarını sınıf mücadelesi pratiği içinde kaybetmesi etkili olmuştur. Partimiz kuruluşundan bir yıl sonra İbrahim Kaypakkaya yoldaş başta olmak üzere önder kadrolarının tutsak düşmesi ve katledilmesiyle merkezi yapısını yitirerek ağır bir yenilgi almıştır. Yine 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Cuntası'ndan sonra, faşizme karşı mücadelesini ağır koşullarda sürdürmekle birlikte, faşist cuntanın saldırıları karşısında ikinci bir yenilgi almıştır.

Partimizin sınıf mücadelesi pratiği içinde almış olduğu yenilgi ve yaşadığı kayıplar, beraberinde sürekliliği sağlanmış bir önderlik çizgisini yaratamamasında etkili olmuştur. Bu objektif gerçeklik, partimizin MLM ideolojiyi kavramasında ve ülke sınıf mücadelesi gerçekliğine uygulamasında sorun yaşamasına neden olmuştur. MLM'yi kavramadaki yetersizliklerimiz beraberinde parti içinde yaşanan sol ve sağ tasfiyeciliğe, her türden

oportünist çizgiye karşı mücadelemizde kimi yetmezlikler yaşamamıza yol açmıştır. Partinin bir çelişki olması gerçekliği beraberinde kendi içinde sağ ve sol oportünizmin ortaya çıkacağını ve dahası asıl sorunun bu çizgilere karşı amansız bir mücadele içinde komünist çizginin güçleneceğini öğretir.

Partimizin 50 yıllık tarihini kavrayışımızda sıklıkla düşülen hatalardan birisi de, yaşanan hiziplerin, darbeci tasfiyeci saldırıların ve ayrılıkların partiyi güçten düşürdüğü ve dolayısıyla sınıf mücadelesinde bu nedenle başarılı olunamadığıdır. Bu yaklaşım ilk bakışta doğru gibi görünse de eksiktir. Elbette bu çizgilerin ortaya çıkışı ve partimize vermiş oldukları zararlar vardır. Ancak kavranması gereken asıl nokta; partimizin MLM ideolojiyi kavrayışındaki yetmezliktir. Bu yetmezlik nedeniyle partimiz hiziplere karşı mücadele etmiş ancak bu mücadelenin kendi içindeki komünist çizgiyi geliştirmesi ve güçlendirmesini sağlayamamıştır. Yaşanan iç süreçlerin ülkemiz sınıf mücadelesiyle bağını-ilişkisini yeterli derecede analiz edip çözümleyememiş ve böylelikle bir yandan bu çizgilerle mücadele ederken, diğer yandan bu mücadelenin tamamlayıcısı olarak, eskiyi atıp yeniyi, bayatı atıp tazeyi almayarak komünist çizgisini güçlendirmeyi başaramamıştır.

Bu durum partimizin sınıf mücadelesi pratiği içinde gelişen kitle mücadeleleriyle ilişkilenmesinde, bu mücadelelerden öğrenmesi ve kendi komünist çizgisini yeniden üretip, önderlik etmesinde sorun yaşamasına neden olmuştur. Partimizin gelişip güçlenememesinin, sınıf mücadelesine gerektiği gibi önderlik edememesinin nedeni budur.

Yarım asırlık tarihimiz bize, partimizin bu konuda önemli bir yetmezlik içinde olduğunu, bu objektif gerçekliğin de partimizin sınıf mücadelesinde hak ettiği yerde olmamasında etkili olduğunu göstermektedir.

Partiyle Devrime! Şan Olsun 1. Kongremize!

Partimiz TKP-ML, 1. Kongresinde önümüzdeki sürece ilişkin mücadele programını oluşturmuş, faaliyet tarzını şekillendirmiş, buna yön verecek genel doğrultusunu bu perspektifle sunmuştur.

Kongremiz, Parti tarihimiz açısından çok önemli görevleri yüklenmiş ve pek çok başlıkta karşı karşıya kaldığımız sorunları masaya yatırarak önemli bir mesafe kat etmiştir. Kuşkusuz geçmişten devraldığımız sorunların ağır yüküne yönelik her tasarrufumuz, aynı zamanda geleceğe ilişkin yükümlülüklerimiz anlamına gelmektedir.

Kongremiz, coğrafyamızda sınıf mücadelesinin bugün aldığı biçimleri ele almış ve bunları analiz ederek buradan geleceğe dair hedef ve görevlerini belirlemiştir. Keza benzer şekilde, Partimizin mevcut gerçekliğini de masaya yatırarak ideolojik, politik, örgütsel ve askeri alandaki tablosunu bilimsel bir süzgeçten geçirmiş ve belli kararlaşmalara ulaşmıştır.

***** Parti Kongremizin en önemli adımlarından biri yarım asır sonra parti programını oluşturmuş olmasıdır. Bu tarihsel önemde bir adımdır. Kongremize kadarki süre boyunca bir parti programı oluşturulmamış, Kaypakkaya yoldaşın "programatik görüşler"iyle yetinilmiştir. Bu kuşkusuz önemli bir eksikliktir. Zira Kaypakkaya yoldaş, bir partinin parti olabilmesi için ideolojik birlikteliğin yanında parti tüzüğü ve programından bahsetmektedir. Partimiz, Kaypakkaya yoldaş sonrasında, 1. Konferansı'nda tüzüğünü oluşturmakla birlikte, program oluşturmamış ve bu anlamıyla "gerçek anlamda bir parti" olmanın bir yanını eksik bırakmıştır. 1. Kongremizde, bu eksiklik giderilmiştir.

***** Partimiz yaşadığı süreçten çıkardığı derslerden, ülkemizde sınıf mücadelesinin ortaya çıkardığı çeşitli birikimlerden ve elbette kadın mücadelesinde konumlandığımız noktadan hareketle tüzüğünü güncellemiştir.

* Kongremiz Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik şartları tahlil etmiş ve gelinen aşamada Türkiye toplumunda belli başlı çelişmeler arasında yeni çelişmelerin varlığına işaret etmiştir. Bunlar **ezen ulusla ezilen ulus ve milliyetler** arasında çelişme, **ataerkil sistemle ezilen cins** arasındaki çelişme, **ezen inançla ezilen inançlar** arasında çelişme ve sistemle ekolojik sistem arasında çelişmedir… Bütün bu çelişmeler, içinde yaşadığımız ve mücadele yürüttüğümüz Türkiye toplumunda diğer çelişmelerle birlikte ön plana çıkan çelişmelerdir.

* Partimiz, ideolojik, politik ve örgütsel alanlarda önüne koyduğu yönelimle birlikte yaptığı kısa ve orta vadeli planlamalarla başta Halk Savaşını geliştirme görevi olmak üzere, şehirlerde esasta işçi sınıfı içinde örgütlenme, Kürt halkıyla daha fazla bütünleşme, toplumun kadın, halk gençliği, işsiz yığınlar vb. tüm dinamikleriyle buluşma yönünde hedef koymuştur.

* Partimiz, patriarkaya karşı, tüzüğüne koyduğu "kadın kotası" gibi yeni maddelerin yanı sıra bu alanda yeni bir örgütlenme yaratarak da önemli bir adım atmıştır. Bu doğrultuda özerk bir örgütlenme olarak **Komünist Kadınlar Birliği**'ni kurma kararı almış, "*Kadınlar olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulamaz*" şiarına örgütsel alanda somutluk kazandırmıştır. Patriarkanın baskı altına aldığı, ezdiği, sömürdüğü LGBTİ+'lara yönelik her türlü homofobi, transfobiye karşı mücadelenin öneminin altını özel olarak çizmiş, bu konuya hem tüzüğünde hem de programında yer vermiştir.

* Partimiz, ülkemizin devriminin fırtına merkezlerinden biri olan Ortadoğu coğrafyasının bir parçası olduğunun altını çizerek, devrim mücadelesinde yüzümüzü daha fazla bu coğrafyaya dönmenin önemine vurgu yapmış, bu yönelimi de "**Ortadoğululaşma**" olarak formüle etmiştir. Bu formülasyonun -*yaşama geçirdiğimiz oranda*- Kemalist, aydınlanmacı, modernist akımlarla aramıza daha kalın çizgiler çekerek, devrim mücadelesi yürüttüğümüz zemini, halkı, onların çelişkilerini, taleplerini vb. daha doğru bir şekilde analiz etmeye hizmet edeceğini vurgulamıştır.

Partimiz, 1. Kongresi'nde bu maddelerin dışında da birçok saptamada bulunmuş, önüne bir dizi görev koymuştur. Tüm bunları saptamak hiç kuşkusuz önemlidir. Gerçeği görebilmek, sonra ne yapılması gerektiğini, ardından da nasıl yapılması gerektiğini saptamak az şey değildir. Ancak esas önemli olan, bunları başarabilmektir. Bunun için öncelikle güçlü bir irade, ısrarlı ve inatçı bir çaba gerekmektedir. Disiplinli, azimli, özverili bir çalışma gerekmektedir. Partimizin saptadığı yönelim doğrultusunda bütün kadro ve militanlara, bütün taraftar ve sempatizanlara büyük görevler düşmektedir. Herkes, partimizin 50 yılı nedeniyle yürütülecek kampanya ve faaliyetlere bütün gücüyle katılmalı, heyecanlı bir seferberlik ruhuyla çalışmalıdır.

50 Yıllık Mücadelemiz, Geleceği Kazanma İrademizdir!

50 yıllık tarihine sayısız hapishane firar ve direnişi sığdıran partimiz, zindanlarda önemli pratiklere imza atmıştır. "*Mesele tutsak düşmekte değil, teslim olmamakta*" anlayışıyla, yarım asırlık tarihinde on binlerce tutsağıyla faşizme karşı direnişin ve mücadelenin içinde olmuş, hapishaneler mücadelesinde şehitler ve gaziler vermiş, önemli başarılara imza atmıştır.

Türkiye barınma ve konut hakkı mücadelesinde "2 Eylül Gecekondu Direnişi", dağlarda ve şehirlerde sayısız gerilla eylemi ve direnişi sığdıran partimiz, yarım asrı deviren mücadelesiyle aynı kararlıkla faşizme karşı mücadelesini sürdürmektedir.

TKP-ML kurulduğu günden bugüne devrimci parti ve örgütlerle ortak iş yapma, kısa ve uzun süreli eylem birlikleri geliştirme, uzun süreli ittifaklar geliştirme pratiği ve yaklaşımı

içinde olmuştur. Yarım asırlık tarihimizde bu anlayışımızın pratikleştirildiği dönemler olmuştur. Partimiz son olarak **Halkların Birleşik Devrim Hareketi** ve **Kadınların Birleşik Devrim Hareketi** içerisinde silahlı mücadelenin geliştirilmesi ve faşizme karşı daha etkili darbelerin vurulması bilinciyle yeralmıştır.

Yarım asırdır biz buradayız, faşizme karşı her alanda savaş siperlerindeyiz ve olmaya devam edeceğiz. Daha önce yaptığımız buydu, şimdi yaptığımız budur ve gelecekte yapacağımız da bu olacaktır. Dünyayı bir kez de Türkiye topraklarından sarsacağız. Eksikliklerimizle, hatalarımızla, yenilgilerimizle ve elbette başarılarımızla, olumluluklarımızla, Türkiye devrimci hareketine olan katkılarımızla ve düşmana indirdiğimiz darbeler ve zaferlerimizle, sınıf mücadelesinin siperlerinde yer almaya, iddiamızı ve inancımızı büyütmeye devam ediyoruz.

Bu diyalektik materyalizmdir. Zaferler ve yenilgiler, ilerlemeler ve gerilemeler bir bütündür. İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Başkan Mao'dan aktardığı gibi *"Savaşmak, başarısızlığa uğramak, gene savaşmak, yeniden başarısızlığa uğramak, yeniden savaşmak, zafere ulaşana kadar böyle davranmak, işte halkın mantığı budur."* Partimizin yaptığı ve yapacağı budur. Ta ki zafere ulaşana, faşizmi ezene ve Yeni Demokratik Türkiye'yi kurana kadar!

Korkumuz önder yoldaşımızın korkusuyla aynıdır. İbrahim yoldaşın tek korkusu partimizin kitlelerin kendiliğindenci mücadelesini gerisinde kalmasıydı; "*Dünya çapındaki ekonomik kriz giderek derinleşiyor. Bu kriz, ülkedeki krizi katmerleştirecek ve kitlesel mücadele dalgalar halinde yükselecek. Ben şahsen bu dalgaları, böyle gidersek kucaklayamayacağımız, bu dalgaların gerisinde kalacağımız korkusu içindeyim. Kendiliğinden gelişim öncünün gelişiminden bir hayli hızlıdır. Bunu göremiyorsunuz. Göremediğiniz için de mükemmel bir çaba içerisinde değilsiniz, değiliz*." Partimiz, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın "mükemmel bir çaba içinde olunması" talimatına uygun hareket edecek, onun "*Dündül dağında kızıl bayrak dalgalandırma*" hedefi doğrultusunda, 28 Şubat 1973'te Amed Zindanı'ndan bizlere yazdığı son mektubundaki "*Selam Eder, Gözlerinizden Hararetle Öperim… Daha sıkı, daha sağlam, daha kararlı bir savaş dilerim. Hoşçakalın*" temennisini yerine getirecektir.

Partimiz, Süleyman Cihan yoldaşın işkencede ser verip sır vermeyen direnişiyle, her türlü zorluğu göğüsleme cesaretiyle kazanacaktır...

Partimiz, Kazım Çelik yoldaşın dağları mesken eyleyen kararlılığı ve halk savaşında ısrarıyla kazanacaktır...

Partimiz, Mehmet Demirdağ yoldaşın "*fırtınalar içinde bıçak sırtında*" diye tarif ettiği yürüyüşümüzde "*Durum iyidir, çünkü gerçekler devrimcidir*" şiarına sıkı sıkıya bağlı kalacak ve onun "*bunu yazmalısın*" emriyle kazanacaktır…

Partimiz, Halil Çakıroğlu yoldaşın, "*Beni bırakın, partiyi güçlendirin*" vasiyetine uygun çalışarak kazanacaktır…

Partimiz, *"Dağlarda hepinize savaşacak bir mevzi hazırlayacağız. Sizleri bekliyoruz*" diyen Barbara Anna Kirstler yoldaşımızın enternasyonal ruhu ile kazanacaktır...

Partimiz, "*Gülümsememi yok etmek için suratımı parçalamanız gerekir*" diyen Emre Bilgin yoldaşın kararlılığı ile kazanacaktır...

Partimiz, zindan koşullarında "*Kavga ve parti var oldukça ben yaşayacağım*" sözleriyle yaşamını yitiren Polat İyit yoldaşın inancı ile kazanacaktır...

Partimiz, zor zamanların devrimcisi Özgür Kemal Karabulut yoldaşın cesareti ile kazanacaktır...

Partimiz, "*vur eskiye yıkılsın, omuz ver yeniye yeşersin*" sloganını şiar edinen Barış Aslan yoldaşın cüreti ile kazanacaktır...

Partimiz, "*Her bir parçamız yoldaşlarımızla, beyinlerde yaşıyor. Nasıl alabilirler ki?*" diyen Muharrem Horoz'un korkusuzluğuyla kazanacaktır...

Partimiz, Leyla Karakoç yoldaşın “*sadece kendi çocuklarımı düşünme bireyciliğine düşemem*” diyerek dağları mesken eylemesi bilinciyle kazanacaktır.

Partimiz, Cihan Fındık yoldaşın, Eurogold eylemindeki cesareti ve gerillaya katılma ısrarı ile kazanacaktır.

Partimiz, Dilek Polat yoldaşın, korkularının üzerine yürüyerek ölümsüzleşme pratiğiyle kazanacaktır.

Partimiz, Dursun Çaktı yoldaşın görev almaktan çekinmeyen, sorumluluğunun bilincinde olan tutumu ile yürüyecek, onun fedakar paylaşımcılığıyla kazanacaktır.

Partimiz, Sefagül Kesgin yoldaşın “*herkes işini yapsın*” sade talimatına uygun hareket ederek, sınıf mücadelesinin yüklediği görevlere yoğunlaşarak kazanacaktır.

Partimiz, Yetiş Yalnız yoldaşın, doğru bildiklerini savunmaktan bir an bile vazgeçmeyen iradesiyle kazanacaktır.

Partimiz, Cengiz İçli yoldaşın, görev nereye çağırırsa orada bulunma pratiğiyle kazanacaktır.

Partimiz, Serdar Can yoldaşın, “*komutan cephede komutandır*” sloganını her şart altında pratikleştirerek kazanacaktır.

Partimiz, Güzel Şahin yoldaşın, döktüğü alınterini asla unutmayacak, onun genç enerjisini örnek alarak kazanacaktır.

Partimiz, Nubar Ozanyan yoldaşımızın “*nerede bir haksızlık varsa orada olma*” pratiği ve mücadeledeki ısrarı ile kazanacaktır.

Ve Partimiz, burada adını anamadığımız daha nice ölümsüzün vasiyet ve özlemleri için kazanacaktır!

50. Yılın Deneyim ve Birikimiyle Kazanacağız!
Biz Kazanacağız! Proletarya ve Ezilen Haklar Kazanacak!

Türkiye Komünist Partisi -Marksist Leninist

